

Littafin Daniyel — Lamba ta Arba'in da Daya

Bayyana Sakar Annabci: Fahimtar Wahayin Daniyel, Alkawari, da Lokacin Rufeƙa a Kwanaki na Karshe

Jeff Pippenger

2024-01-25

Jibrilu ya zo wurin Daniyel a sura ta tara domin ya ba shi hikima da fahimta game da wahayi biyu waɗanda aka bayyana a sura ta takwas.

Sai ya sanar da ni, ya yi magana da ni, ya ce, Ya Daniyel, yanzu na fito domin in ba ka basira da fahimta. Tun farkon roƙe-roƙenka umarni ya fito, ni kuma na zo domin in nuna maka; gama kai abin ƙauna ne ƙwarai: saboda haka ka fahimci al'amarin, ka kuma lura da wahayin. Daniyel 9:22, 23.

Domin Daniel ya sami “fahimta” da yake bukata, sai Jibra'ilu ya gaya masa ya fahimci duka “al'amarin” da kuma “wahayin.” “Al'amarin” shi ne wahayin tattake Wuri Mai Tsarki da runduna, kuma “wahayin,” shi ne wahayin bayyanar 22 ga Oktoba, 1844. 'Yar'uwa White ita ma tana nanata waɗannan wahayi biyu sa'ad da take sanar da mu cewa, Daniyel yana neman ya fahimci dangantakar bautar shekara saba'in da kuma shekaru dubu biyu da ɗari uku. Shekaru saba'in su ne abin da Jibra'ilu ya bayyana a matsayin “al'amarin,” kuma “wahayin” shi ne shekaru dubu biyu da ɗari uku. Daniyel yana wakiltar “masu hikima” na kwanaki na ƙarshe, sa'ad da Jibra'ilu ya bayar da fassarar shekaru dubu biyu da ɗari uku. “Masu hikima” suna gane duka “al'amarin” da “wahayin,” a cikin fassarar Jibra'ilu, mugaye kuwa ba sa fahimta. Mabiyan Miller sun fahimci “al'amarin” da “wahayin,” amma ta iyakantacciyar hanya kawai.

Shekaru ɗari huɗu da casa'in na lokacin gwaji, wani zamani ne da ya ginu bisa shekaru ɗari huɗu da casa'in na tawaye ga alƙawarin “sau bakwai” da aka wakilta a cikin Littafin Firistoci ashirin da biyar da ashirin da shida. Shekaru saba'in na bauta su ne jimillar dukan shekarun da ba a bar ƙasar ta more hutunta ba.

Makon da Almasihu ya tabbatar da alƙawari da mutane da yawa, ya kasance misali na jayayyar alƙawarinsa, kamar yadda lokuta biyu na kwanaki dubu ɗaya da ɗari biyu da sittin suka wakilta. Wannan makon annabcin an raba shi ta wurin gicciye, wanda yake wakiltar hatimin Allah.

“Mene ne hatimin Allah mai rai, wanda ake sa wa a goshin mutanensa? Alama ce wadda mala'iku za su iya karantawa, amma ba idanuwan mutane ba; gama dole ne mala'ikan hallaka ya ga wannan alamar fansa. Hankali mai basira ya ga alamar giciyen Kalbari a cikin 'ya'ya maza da 'ya'ya mata da Ubangiji ya karɓa. An kawar da zunubin keta dokar Allah. Suna sanye da rigar biki, kuma masu biyayya ne da aminci ga dukan umarnan Allah.” Manuscript Releases, juzu'i na 21, 52.

Waccan makon ya wakilci zamani biyu na shekaru dubu ɗaya da ɗari biyu da sittin, waɗanda aka raba su a dokar Lahadi ta 538, (alamar dabbar) inda arna, sa'an nan kuma tsarin papanci, suka tattake Wuri Mai Tsarki da rundunar. Na tsawon kwanaki dubu ɗaya da ɗari biyu da sittin,

Almasihu ya ba da shaidarsa, sa'an nan kuma na wani tsawon kwanaki dubu daya da dari biyu da sittin, Almasihu ya ba da wannan shaidar ta bakin almajiransa. Na tsawon shekaru dubu daya da dari biyu da sittin, Shaidan ya ba da shaidarsa ta bakin arna, sa'an nan kuma na wani tsawon shekaru dubu daya da dari biyu da sittin, Shaidan ya ba da shaidarsa ta bakin papanci.

Alkawarin, wanda ta wurin rashin biyayyar Isra'ila ta da ya zama "rigimar" Allah, shi ne alkarwarin Littafin Lawiyawa sura ta ashirin da biyar, wanda ya fayyace hutawar kasa, da kuma shelar jubili da za a yi duk shekara ta arba'in da tara.

Ubangiji kuwa ya yi wa Musa magana a Dutsen Sinai, yana cewa, Ka fada wa 'ya'yan Isra'ila, ka ce musu, Sa'ad da kuka shiga kasar da nake ba ku, sai kasar ta kiyaye Asabbaci ga Ubangiji. Shekaru shida za ka shuka gonarka, kuma shekaru shida za ka yi wa gonar inabinka gyara, ka kuma tattara amfaninta; amma a shekara ta bakwai za a yi wa kasar Asabbacin hutawa, Asabbaci ga Ubangiji: ba za ka shuka gonarka ba, ba kuwa za ka yi wa gonar inabinka gyara ba. Abin da ya tsiro da kansa daga girbinka ba za ka girbe ba, ba kuwa za ka tattara inabin kurangar inabinka marar gyara ba: gama shekara ce ta hutawa ga kasar. Kuma Asabbacin kasar zai zama abinci a gare ku; gare ka, da bawan ka, da baiwarka, da ma'aikacinka na haya, da bakon da yake zaune tare da kai, Haka kuma ga dabbobinka, da namomin daji da suke cikin kasarka, dukan amfaninta zai zama abinci. Kuma za ka kirga wa kanka Asabbatai bakwai na shekaru, sau bakwai na shekaru bakwai; kuma tsawon wadannan Asabbatai bakwai na shekaru zai zama maka shekaru arba'in da tara. Sa'an nan za ka sa a busa kahon jubili a rana ta goma ga wata na bakwai; a ranar kafara za ku sa a busa kaho a cikin dukan kasarku. Kuma za ku tsarkake shekara ta hamsin, ku yi shelar 'yanci cikin dukan kasar ga dukan mazaunanta: za ta zama jubili a gare ku; kuma kowane mutum zai koma ga mallakarsa, kowane mutum kuma zai koma ga iyalinsa. Wannan shekara ta hamsin jubili ce a gare ku: ba za ku yi shuki ba, ba kuwa za ku girbe abin da ya tsiro da kansa a cikinta ba, ba kuma za ku tattara inabin kurangarta marar gyara ba. Gama jubili ce; za ta zama mai tsarki a gare ku: za ku ci amfaninta daga saura. A cikin shekarar wannan jubili kowane mutum zai koma ga mallakarsa. Lawiyawa 25:1-13.

Lokaci na farko na annabcin shekara dubu biyu da dari uku, kamar yadda yake da makon da Almasihu ya tabbatar da alkarwari, da kuma shekaru dari hudu da casa'in, yana da alaƙa kai tsaye da "lokuta bakwai" na littafin Lawiyawa surori ashirin da biyar da ashirin da shida.

Saboda haka ka sani, ka kuma fahimta, cewa tun daga fitowar umarnin a maido da a kuma gina Urushalima har zuwa ga Almasihu, Yarima, za su zama makonni bakwai, da makonni sittin da biyu: za a sake gina titi, da katanga ma, ko da a cikin kwanaki masu wahala. Daniyel 9:2.

Makonni sittin da tara da suka fara a shekara ta 457 kafin haihuwar Almasihu, suna kai ka zuwa baftismar Almasihu, da kuma farkon makon da ya tabbatar da alkarwari, wanda shi ne alkarwarin "rigimar" Allah. Amma akwai wani mako na makonni (shekaru arba'in da tara), wanda aka ware daga makonni sittin da tara ta wurin furucin nan, "mako bakwai, da sittin da biyu." Da aka fara a shekara ta 457 kafin haihuwar Almasihu, ya kamata a kasance da shekaru arba'in da tara, abin nuni a sarari ga alkarwarin da ke cikin littafin Firistoci sura ta ashirin da biyar, da kuma bikin jubili. Wadannan shekaru arba'in da tara ba alamar zagayowar jubili kadai ba ne, amma kuma na Fentikos ne, wanda shi ne rana ta hamsin da take biyo bayan kwanaki arba'in da tara na idin

makonni.

Shekaru arba'in da tara na farko cikin shekarun dubu biyu da dari uku, shekarun dari huɗu da casa'in, da kuma makon da aka tabbatar da alkawari, duk suna da alaƙa kai tsaye da shekarun dubu biyu da dari biyar da ashirin, waɗanda aka wakilta a matsayin "sau bakwai," a cikin Littafin Firistoci sura ta ashirin da shida. Kowane ɓangare na annabcin shekaru dubu biyu da dari uku yana da alaƙa kai tsaye da "sau bakwai" wanda Adventism ya ware a gefe kuma ya ƙi a shekara ta 1863. "Sau bakwai" alama ce ta alkawarin jubili, kuma saboda wannan dalili ya kamata kuma a lura cewa sa'ad da shekarun dubu biyu da dari uku suka ƙare a ranar 22 ga Oktoba, 1844, haka ma shekarun dubu biyu da dari biyar da ashirin suka ƙare a wannan rana ɗin, gama Musa ya rubuta a Littafin Firistoci sura ta ashirin da biyar:

"Za ka ƙidaya wa kanka Asabar bakwai na shekaru, sau bakwai na shekaru bakwai; kuma tsawon Asabar bakwai na shekarun zai zama maka shekaru arba'in da tara. Sa'an nan kuma za ka sa a busa ƙaho na Yubili a rana ta goma ga wata na bakwai; a ranar kafara za ku sa a busa ƙahon a cikin dukan ƙasarku." Lawiyawa 25:8, 9.

Kowane lokaci na annabci da yake cikin shekaru dubu biyu da dari uku, yana da alaƙa kai tsaye da "sau bakwai" na Littafin Firistoci sura ta ashirin da shida, har da ranar da waɗannan lokuta biyu na annabci suka ƙare. Shekaru arba'in da tara na fari sun bayyana aikin sake gina da maido da Urushalima wanda za a kammala sa'ad da mutanen Allah suka fito daga Babila. An gama haikalin kafin umarni na uku, kamar yadda kuma aka gama haikalin Millerite kafin mala'ika na uku ya iso. Duk da haka, bayan 457 BC, "titin" har yanzu yana bukatar "a saƙe gina shi, da katanga ma, ko a cikin lokuta na wahala." A matsayin Alfa da Omega, Yesu kullum yana misalta ƙarshen abu da farkon abu, kuma bayan Oktoba 22, 1844, Millerites za su kammala "titin" "da katangar," "a cikin lokuta na wahala."

'Yar'uwa White ta bayyana ainihin katangar kariya da ke kewaye da Urushalima a matsayin alamar dokar Allah, kuma nan da nan bayan 22 ga Oktoba, 1844, aka ja masu aminci zuwa cikin Wuri Mai Tsarki na sama, suka kuma gane dokar Allah (katangar). Domin su gane dokar Allah, har da Asabar, aka komo da Milleriyawa ga alkawarin Isra'ila ta dā. Maido da ainihin "titina" kuwa, shi ne maido da aka cika a ruhaniya sa'ad da Milleriyawa suka koma ga "tsoffin hanyoyi" na Irmiya. "Lokutan wahala" da za su kasance a cikin lokacin da aka kafa katangar da titin, za su cika ne bayan 1844, kuma Yaƙin Basasa da yake ta gabatowa a wancan lokaci, kuma ba da daɗewa ba ya fara a cikin wannan tarihin, ya wakilci waɗannan lokutan wahala.

Da sun kasance da aminci da sun kai ga shekarar alama ta hamsin ta jubili (inda ake 'yanta bayi), wadda kuma rana ta hamsin ta Fentikos ta wakilta (inda saƙon 'yanci yake zuwa ga dukan duniya). Amma bayan 1844 mafi yawansu suka yi hamayya da hasken Asabar, kuma a 1863, suka kuma ƙi saƙon Musa ("sau bakwai"), wanda Iliya (William Miller) ya isar musu. Wato dai, suka juya baya daga "titun" (tsoffin hanyoyi) da aka nufa su gyara su kuma su yi tafiya a cikinsu.

Yesu kullum yana kwatanta ƙarshen da farkon, kuma sa'ad da aka maimaita misalin budurwai goma a kwanaki na ƙarshe, aikin maido da Urushalima kuma za a sake cika shi. Za a gina "titi da katanga" a cikin "lokuta masu wahala". Yanzu muna shiga cikin waɗannan lokuta masu wahala. 22

ga Oktoba, 1844, yana wakiltar dokar Lahadi mai zuwa nan ba da dadewa ba, saboda haka sa'ad da "sa'ar babbar girgizar kasa," ta Ru'ya ta Yohanna goma sha daya ta zo, za a gina titi da katanga a cikin lokuta masu wahala. Yanzu za mu bayyana waɗannan lokuta masu wahala a matsayin "fusatar al'ummai" da tsananta yake-yake Musulunci ya haifar.

Yayin da take bayani a kan abin da aka riga aka rubuta game da "lokacin wahala," ta ba da wani bayani da aka rubuta a cikin littafin Early Writings.

"1. A shafi na 33 an ba da wannan bayani: 'Na ga cewa Asabar mai tsarki ita ce, kuma za ta kasance, katangar rarrabewa tsakanin Isra'ila na gaskiya na Allah da marasa bangaskiya; kuma cewa Asabar ita ce babban al'amari domin hada zukatan kaunattun tsarkakan Allah masu jira. Na ga cewa Allah yana da 'ya'ya waɗanda ba su gani kuma ba sa kiyaye Asabar. Ba su fi hasken da yake kanta ba. Kuma a farkon lokacin wahala, an cika mu da Ruhu Mai Tsarki yayin da muka fita muka yi shelar Asabar a fili fiye da da.'" "

"An ba da wannan wahayi ne a shekara ta 1847, sa'ad da 'yan'uwa Advent masu kiyaye Asabar suka kasance kaɗan kwarai, kuma a cikin waɗannan ma kaɗan ne suke tsammanin cewa kiyaye ta na da isasshen muhimmanci har ya jawo iyaka tsakanin mutanen Allah da marasa bangaskiya. Yanzu kuma ana fara ganin cikas wannan wahayin. 'Farkon wannan lokacin wahala,' da aka ambata a nan, ba ya nufin lokacin da annobai za su fara a zubo, sai dai wani ɗan gajeren lokaci ne kafin a zubo su, sa'ad da Kristi yake cikin Wuri Mai Tsarki. A wancan lokaci, yayin da aikin ceto yake gab da rufewa, wahala za ta fara mamaye duniya, al'ummai kuma za su yi fushi, duk da haka za a kame su domin kada su hana aikin mala'ika na uku. A wancan lokaci ne 'ruwan sama na karshe,' ko watsakewa daga gaban Ubangiji, zai zo, domin ya ba da iko ga babbar murya ta mala'ika na uku, kuma ya shirya tsarkaka su tsaya a lokacin da za a zubo annobai bakwai na karshe." Early Writings, 85.

Akwai wani "ɗan kanfanen lokaci," wanda yake gabace rufe kofofin jarrabawa, lokacin da "al'ummai za su yi fushi, duk da haka za a riƙe su a kuntata." A lokaci guda kuma "ruwan sama na karshe" zai zo. "Fushin al'ummai," alama ce da aka bayyana a cikin Ru'ya ta Yohanna sura ta goma sha daya.

Al'ummai kuma suka yi fushi, fushinka kuma ya zo, haka nan kuma lokacin matattu, domin a yi musu shari'a, kuma ka ba da lada ga bayinka annabawa, da tsarkaka, da masu tsoron sunanka, kanana da manya; kuma ka hallaka waɗanda suke lalatar duniya. Ru'ya ta Yohanna 11:18.

'Yar'uwa White ta yi sharhi a kan wannan aya.

"Na ga cewa fushin al'ummai, hasalar Allah, da lokacin yin hukunci a kan matattu abubuwa ne dabam-dabam kuma bayyanannu, daya na biyo bayan daya; haka kuma cewa Mika'ilu bai riga ya tashi tsaye ba, kuma lokacin wahala, irin wadda ba a taɓa yin irinta ba, bai riga ya fara ba. Al'ummai suna yanzu suna fusata, amma sa'ad da Babban Firist namu ya gama aikinsa a cikin Wuri Mai Tsarki, zai tashi tsaye, ya sa tufafin ɗaukar fansa, sa'an nan kuma annobai bakwai na karshe za a zubo su."

“Na ga cewa mala’iku hudun za su riƙe isƙokin huɗu har sai aikin Yesu ya cika a cikin Wuri Mai Tsarki, sa’an nan kuma annoba bakwai na ƙarshe za su zo.” Early Writings, 36.

“Fushin al’ummai” yana faruwa ne daf da lokacin da ƙofar alheri ta rufe, gama abin da ya biyo bayansa shi ne “fushin Allah.” “Fushin Allah” yana faruwa ne sa’ad da ƙofar alheri ta rufe, kuma “lokacin yin shari’a ga matattu” yana nufin shari’ar da take faruwa a lokacin shekaru dubu, ba kuwa yana nufin shari’ar matattu da ta fara a shekara ta 1844 ba.

Sai na ga wani mala’ika yana saukowa daga sama, yana riƙe da mabuɗin ramin marar ƙasa da kuma wata babbar sarka a hannunsa. Sai ya kama macijin nan, tsohon macijin nan, wanda shi ne Iblis, da Shaidan, ya ɗaure shi har shekara dubu, ya jefa shi cikin ramin marar ƙasa, ya kulle shi, ya sa masa hatimi, domin kada ya ƙara ruɗin al’ummai sai an cika shekara dubun nan: bayan haka kuma dole ne a sake shi na ɗan lokaci kaɗan. Sai na ga kursiyai, aka zauna a kansu, aka ba su iko na shari’a: sai kuma na ga rayukan waɗanda aka fille kawunansu saboda shaidar Yesu, da kuma saboda maganar Allah, waɗanda kuwa ba su yi wa dabbar nan sujada ba, ko ga siffarta, kuma ba su karɓi alamarta a goshinsu ko a hannuwansu ba; sai suka rayu, suka yi mulki tare da Almasihu har shekara dubu. Ru’ya ta Yohanna 20:1–4.

Hukuncin da aka “ba wa” tsarkaka, yana nuna cewa za su zartar da hukunci a kan mugaye a lokacin shekaru dubu, ba cewa su ne ake yi wa hukunci ba.

“A cikin shekaru dubu tsakanin tashin farko da tashin matattu na biyu ne ake gudanar da shari’ar mugaye. Manzo Bulus ya nuna ga wannan shari’a a matsayin wani al’amari da ke biyo bayan zuwan Almasihu na biyu. ‘Kada ku yi wa kome hukunci kafin lokaci, har Ubangiji ya zo, wanda shi kuma zai fito da boyayyun abubuwan duhu zuwa ga haske, ya kuma bayyana shawarwarin zukata.’ 1 Korintiyawa 4:5. Daniyel ya furta cewa sa’ad da Tsohon Kwanaki ya zo, ‘an ba tsarkakan Maɗaukaki shari’a.’ Daniyel 7:22. A wannan lokaci masu adalci suna mulki a matsayin sarakuna da firistoci ga Allah. Yohanna a cikin Ru’ya ta Yohanna ya ce: ‘Na ga kursiyai, suka kuwa zauna a kansu, aka kuma ba su shari’a.’ ‘Za su zama firistocin Allah da na Almasihu, kuma za su yi mulki tare da shi shekara dubu.’ Ru’ya ta Yohanna 20:4, 6. A wannan lokaci ne, kamar yadda Bulus ya riga ya annabta, ‘tsarkaka za su yi wa duniya shari’a.’ 1 Korintiyawa 6:2. Cikin haɗin kai da Almasihu suna yi wa mugaye shari’a, suna kwatanta ayyukansu da littafin dokoki, wato, Littafi Mai Tsarki, suna kuma yanke hukunci a kan kowane hali bisa ga ayyukan da aka yi cikin jiki. Sa’an nan sai a auna rabon azabar da mugaye dole su sha, gwargwadon ayyukansu; kuma a rubuta shi a kansu, a ƙarƙashin sunayensu, cikin littafin mutuwa.”

“Shaidan ma da mugayen mala’iku za a yi musu hukunci ta wurin Almasihu da mutanensa. Bulus ya ce: ‘Ba ku sani ba cewa za mu yi wa mala’iku hukunci?’ Aya ta 3. Kuma Yahuza ya bayyana cewa ‘mala’ikun da ba su kiyaye matsayinsu na farko ba, amma suka bar mazauninsu na kansu, Ya tsare su cikin sarƙoƙi maɗawwami a ƙarƙashin duhu domin hukuncin babbar rana.’ Yahuza 6.”

“A ƙarshen shekaru dubu tashin matattu na biyu zai faru. Sa’an nan kuma za a ta da mugaye daga matattu su bayyana a gaban Allah domin aiwatar da ‘hukuncin da aka rubuta.’ Saboda haka mai bayyana wahayin, bayan ya kwatanta tashin matattu na masu adalci, ya ce: ‘Sauran

matattu kuwa ba su sāke rayuwa ba sai da shekaru dubu suka cika.’ Ru’ya ta Yohanna 20:5. Kuma Ishaya ya bayyana game da mugaye cewa: ‘Za a tattara su tare, kamar yadda ake tattara fursunoni a rami, kuma za a kulle su a kurkuku, bayan kwanaki masu yawa kuma za a ziyarce su.’ Ishaya 24:22.” The Great Controversy, 660, 661.

Saboda haka a bayyane yake cewa “fusatar da al’ummai” tana nufin “lokutan wahala” da ke auko wa duniya kafin kofar jinkai ta rufe, kuma sa’ad da “al’ummai suka fusata,” a lokaci guda ana kuma “tsare su a karkashin iko.”

“Na ga cewa fushin al’ummai, hasalar Allah, da lokacin yin hukunci a kan matattu abubuwa ne dabam-dabam kuma bayyanannu, dāya yana biye da dāya.” Early Writings, 36.

A lokacin da “al’ummai suka yi fushi,” ruwan sama na karshe ya fara sauka.

“A wancan lokaci, yayin da aikin ceto yake karewa, wahala za ta zo a kan duniya, al’ummai kuma za su yi fushi, duk da haka za a kange su domin kada su hana aikin mala’ika na uku. A wancan lokaci ‘ruwan sama na karshe,’ wato wartsakarwa daga gaban Ubangiji, zai zo, domin ya ba da iko ga murya mai karki ta mala’ika na uku, ya kuma shirya tsarkaka su tsaya a lokacin da annobai bakwai na karshe za a zubo.” Early Writings, 85.

Akwai wani lokaci da “al’ummai suka fusata,” amma a lokaci guda kuma “ana riƙe su a kame.” A sa’an nan ne Kristi yake kafa mulkinsa na dāukaka, gama yana kafa mulkinsa ne a lokacin ruwan sama na karshe.

“Ruwan sama na karshe yana zuwa bisa waɗanda suke tsarkaka—sa’an nan duka za su karɓe shi kamar yadda aka yi a dā.

“Sa’ad da mala’ikun nan huɗu suka saki, Almasihu zai kafa mulkinsa. Babu wanda zai karɓi ruwan sama na karshe sai waɗanda suke yin duk abin da za su iya.” Spalding and Magan, 3.

Sassan biyu na baya daga Early Writings suna nuna cewa sa’ad da al’ummai suka husata, kuma a lokaci guda aka “riƙe su cikin takura,” mala’iku huɗu suna tsare iskoki huɗu. Saboda haka, an wakilta husatar al’ummai a matsayin “iskoki huɗu”. Ta kuma lura cewa a lokacin da mala’iku huɗu suke riƙe al’ummai masu husata cikin takura, ruwan sama na karshe zai zo. Lokacin da ya fara sa’ad da ruwan sama na karshe ya zo, wanda kuma shi ne lokacin da al’ummai suke husata, duk da haka ana riƙe su cikin takura, yana ci gaba har sai Mikayel ya miƙe tsaye kuma lokacin jarrabawar ɗan Adam ya rufe. Wannan lokacin shi ne lokacin da ceto yake rufewa, sabili da haka yana wakiltar aikin karshe na Almasihu a Wuri Mafi Tsarki, wanda aka bayyana a matsayin lokacin da yake ko dai yana shafe zunuban mutane ko kuma sunayensu daga littattafan shari’a. Wannan lokacin, lokacin da mala’iku suke riƙe iskoki huɗu, shi ne lokacin hatimi na dubu ɗari da arba’in da huɗu.

Musuluncin na masifar ta uku ita ce ikon da “ke fusata al’ummai,” kuma masifar ta uku ta iso a ranar 11 ga Satumba, 2001, amma nan da nan aka “riƙe” Musulunci. “Iskar gabas” alama ce ta Musulunci, kuma Ishaya ya bayyana “iskar gabas” a matsayin “iska mai tsanani,” wadda Allah “ke tsayarwa” (ke hana ta). Yaƙin Musulunci kuwa ana yawan bayyana shi a matsayin mace mai naƙuda, domin yaƙi ne mai kara tsananta, wanda ya fara a ranar 11 ga Satumba, 2001, sa’ad da

mala'ika mai karfi na Ru'ya ta Yohanna goma sha takwas ya sauko, kamar yadda aka nuna ta wurin rushewar manyan gine-ginen birnin New York.

“Yanzu kuma sai ga maganar da aka ce na fada cewa za a share New York da igiyar ruwa mai karfi? Wannan ban taɓa fada ba. Na fada cewa, yayin da nake duban manyan gine-ginen da ake ta dagawa a can, bene a kan bene, ‘Ai, irin munanan al’amura za su auku sa’ad da Ubangiji zai tashi ya girgiza duniya kwarai! Sa’an nan kuma kalmomin Ru’ya ta Yohanna 18:1–3 za su cika.’ Dukan sura ta goma sha takwas na Ru’ya ta Yohanna gargadi ne game da abin da yake zuwa a kan duniya. Amma ba ni da wani haske na musamman dangane da abin da yake zuwa a kan New York, sai dai kawai na san cewa wata rana manyan gine-ginen da suke can za a rushe su ta wurin jujjuyawa da kifarwar ikon Allah. Daga hasken da aka ba ni, na sani cewa hallaka tana cikin duniya. Kalma daya daga wurin Ubangiji, tabawa daya daga ikon Sa mai girma, kuma waɗannan manyan gine-gine masu nauyi za su fadi. Al’amura za su auku masu ban tsoro, waɗanda tsananin firgitar su ba za mu iya tunanowa ba.” Review and Herald, 5 ga Yuli, 1906.

A kan jadawalin 1843 da 1850, an wakilci Musulunci da “dawakan yaƙi”. A cikin Ru’ya ta Yohanna sura ta tara, inda aka bayyana Musuluncin Kaito na fari da na biyu, an gane halin Musulunci ta wurin sunan sarkin Musulunci.

Kuma suna da sarki a kansu, wanda shi ne mala’ikan ramin marar iyaka, wanda sunansa a cikin harshen Ibraniyanci shi ne Abaddon, amma a cikin harshen Helenanci sunansa Apollyon. Ru’ya ta Yohanna 9:11.

Ayat din, wato sura TA TARA, aya ta GOMA SHA DAYA, a cikin annabci yana bayyana cewa ko an wakilta shi a Tsohon Alkawari (Ibrananci) ko a Sabon Alkawari (Girkanci), halin Musulunci shi ne Abaddon ko Apollyon. Duka sunayen nan biyu suna nufin “hallaka da mutuwa”.

“Mala’iku suna rife da iskoki huɗu, waɗanda aka wakilta a matsayin doki mai fushi wanda yake neman kuɓucewa ya yi ta rugowa a kan fuskar dukan duniya, yana dauke da hallaka da mutuwa a tafarkinsa.” Manuscript Releases, volume 20, 217.

Iskoki huɗu su ne dokin fushi na annabcin Littafi Mai Tsarki, wanda yake neman ya kuɓuce. Daya daga cikin siffofin annabci na dokin fushi shi ne cewa an kange shi, amma yana neman ya kuɓuce ya kawo “hallaka da mutuwa” a kan dukan duniya.

Za mu ci gaba da tattauna waɗannan batutuwa a makala ta gaba.

“Kaiton da mutanen Allah sun fahimci hallakar da ke tafe ga dubban birane, waɗanda yanzu kusan an mika su ga bautar gumaka! Amma da yawa daga cikin waɗanda ya kamata su kasance suna shelar gaskiya suna zargi kuma suna hukunta ’yan’uwansu. Sa’ad da ikon Allah mai tuba ya sauko a kan zukata, za a sami tabbataccen canji. Mutane ba za su kasance da wani sha’awar suka da rushewa ba. Ba za su tsaya a wani matsayi da zai hana haske ya haskaka wa duniya ba. Sukarsu, zarge-zargensu, za su daina. Rundunonin maƙiyi suna tattaruwa domin yaƙi. Mugayen rikice-rikice suna gabanmu. Ku matsa kusa da juna, ’yan’uwana maza da mata, ku matsa kusa da juna. Ku daure kanku da Kristi. ‘Kada ku ce, Haɗin kai ne,... kuma kada ku ji tsoron abin da suke tsoro, ko ku firgita. Ku tsarkake Ubangijin runduna shi kaɗai; shi ne zai

zama tsoronku, shi ne kuma zai zama firgicinku. Shi kuwa zai zama mafaka mai tsarki; amma dutse na tuntube da dutsen sabo ga gidajen Isra'ila biyu, tarko kuma da raga ga mazaunan Urushalima. Da yawa a cikinsu kuma za su yi tuntube, su fāfi, a kakkarya su, a kama su da tarko, a kuma cafke su.”

“Duniya wata matattakala ce. 'Yan wasan, mazaunanta, suna shirye-shiryen taka rawarsu a cikin babban wasan kwaikwayo na karshe. An daina kallon Allah. A wajen manyan taron 'yan Adam babu haɗin kai, sai dai yadda mutane ke kulla kawance domin su cim ma manufofinsu na son kai. Allah yana kallo. Nufinsa game da talakawansa masu tawaye zai cika. Ba a ba da duniya ga hannun mutane ba, ko da yake Allah yana kyale abubuwan rikicewa da rashin tsari su yi mulki na ɗan lokaci. Wata iko daga kasa tana aiki domin ta kawo manyan al'amuran karshe a cikin wannan wasan kwaikwayo,—Shaidan yana zuwa kamar Almasihu, yana aiki da dukan ruɗin rashin adalci a cikin waɗanda suke ɗaure kansu tare a cikin kungiyoyin asiri. Waɗanda suke mika kai ga sha'awar kulla kawance suna aiwatar da shirye-shiryen maƙiyi. Dalili zai biye da sakamako.”

“Zunubi ya kusan kai ga iyakarsa. Rudani ya cika duniya, kuma nan ba da jimawa ba wani babban firgici zai sauko wa 'yan Adam. Karshe ya yi kusa kwarai. Mu da muka san gaskiya ya kamata mu kasance muna shirya kanmu domin abin da ba da dadewa ba zai auko wa duniya a matsayin mamaya mai ban mamaki.” Review and Herald, Satumba 10, 1903.